

Svar:

Afgørelsen af, om der foreligger vægring, træffes, som også nævnt i min besvarelse af spørgsmål 48, på grundlag af såvel objektive som subjektive hensyn.

Det er mit indtryk, at kasserne og arbejdsformidlingskontorerne foretager en fornuftig afvejning af konsekvensen af at sige nej til et anvist arbejde og den sanktion, som en uberegtiget arbejdsvægring udløser, og jeg finder det rimeligt under den nuværende ordning, hvor afgørelsen betyder frifindelse eller en bøde på op til 7.000 kr., at der tages hensyn til dette. Jeg skal her pege på, at det især kan være rimeligt at tillægge sanktionens størrelse betydning, hvor der er tale om anvisning af ganske kortvarigt arbejde.

Jeg synes ikke, at de bemærkninger, der henvises til i spørgsmålet, kan tages til indtægt for, at der administreres i strid med gældende lov.

*Ad lovforslagets bemærkninger I, 10:*

*Spørgsmål 51:*

Der udbedes en nærmere forklaring af 20/30-dages reglens virkemåde og konsekvenser.

Svar:

Ifølge arbejdsløshedslovens § 58, stk. 1, fastsætter arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet regler om udbetaling af dagpenge for søgne-helligdage.

Arbejdsdirektoratet har ved AK-cirkulære 130/70 af 20. november 1970 fastsat regler for udbetaling af dagpenge for søgne-helligdage. Det fremgår heraf, at udbetaling af dagpenge for søgne-helligdage er betinget af, at vedkommende medlem er ledig den forudgående eller efterfølgende hverdag.

For medlemmer, der ifølge hovedorganisationernes aftale arbejder under en søgne-helligdagsordning, er der dog begrænsninger i retten til dagpenge for søgne-helligdage, nemlig i overensstemmelse med den såkaldt 20/30-dages regel, fastsat i bilag til AK-cirkulære nr. 87/77, 1977.

En søgne-helligdagsordning indebærer, at arbejdsgiveren henlægger et beløb svarende til 3 pct. af arbejdernes ferieberettigede løn med henblik på betaling for søgne-helligdage. Det antages, at der for hver 30 arbejdsdage er opsparet betaling for en

søgne-helligdag (beregnet efter en 6-dages uge). Den således henlagte betaling udbetales dels i form af et forskudsbeløb i forbindelse med den enkelte søgne-helligdag, dels i form af en restbetaling, der udbetales sammen med feriegodtgørelsen. For ledige sker der ingen forskudsvis udbetaling.

Ifølge 20/30-dages reglen gælder det, at medlemmer omfattet af en søgne-helligdagsordning mister retten til dagpenge for en søgne-helligdag for hver 30 dage, vedkommende har været beskæftiget i det pågældende kalenderår, dog således at den 1. søgne-helligdag fradrages efter 20 dages arbejde, idet den ovenfor omtalte opsparingsordning påregnes at dække betalingen for disse søgne-helligdage.

*Ad § 1, nr. 10 og 17:*

*Spørgsmål 52:*

Skal forslaget om overførsel af overskydende timer til den følgende uge forstås som et forslag om indførelse af karensdage, eller skal forslaget forstås som et forslag om tvungen afspadsering forud for opnåelse af ret til dagpenge uge for uge?

Svar:

Forslaget om overførsel af overskydende timer til den følgende uge skal hverken ses som et forslag om indførelse af karensdage eller som et forslag om tvungen afspadsering.

Forslaget tilsigter derimod at sikre, at arbejdsløshedsdagpenge alene udbetales som erstatning for ledighed – i form af manglende mulighed for at få arbejde i et sædvanligt timetal.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmålene 40–42.

*Ad § 1, nr. 21:*

*Spørgsmål 53:*

Det bedes oplyst, om ministeren agter at indføre regler, der garanterer arbejdsgivere, der skal refundere arbejdsløsheds-kasserne penge for ledighed omkring helligdage, at de altid vil være sikret den hidtidige arbejdskraft, og at der således ikke vil kunne ske anvisning af de pågældende til andre arbejdsgivere.

Svar: